

РЕШЕНИЕ

№ 6078

гр. С., 19.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 178 СЪСТАВ, в публично заседание на
шести февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **МАРИЯ ИЛЧ. ИЛИЕВА**

при участието на секретаря **СВЕТОСЛАВА В. ОГНЯНОВА**
като разглежда докладваното от **МАРИЯ ИЛЧ. ИЛИЕВА** Гражданско дело №
20211110156397 по описа за 2021 година

Производството е по реда Глава Тринадесета от Гражданския процесуален кодекс (чл. 124 и сл. ГПК).

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 432, ал. 1 вр. чл. 477, ал. 1 от КЗ и чл. 45, ал. 1 от ЗЗД за осъждане на ответника **З.Д.Б.И., ЕИК ...**, със седалище и адрес на управление в ..., да заплати на ищеца **А. К. Т., ЕГН *******, с адрес в ..., сумата от **331,60 лева**, представляваща застрахователно обезщетение за имуществени вреди – разходи за лечение, направени вследствие на увреждания причинени при ПТП, станало на 29.05.2021 г., около 15:30 ч. в гр. С. по бул. „Ш.П.“ с посока на движение от ул. „Е.Б.“ към бул. „С.“ по вина на водача на л.а. „П.“, модел „307“, с рег. № ..., който в района на кръстовището с ул. „А. Жендов“ предприел маневра „завой наляво“, като не пропуснал насрещно движещия се автомобил – марка „Ауди“, модел „А3“, с рег. № ..., управляван от Л. И. К., в който на задна лява седалка се возил и ищецът, и станал причина за настъпване на ПТП, при което причинил на ищеца телесни увреждания, за лечението на които пострадалия направил разходи, и съставляващо застрахователен риск, покрит съгласно договор за застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, застраховател по който е ответникът, **както и за заплащане на лихва за забава върху главницата, считано от датата на предявяване на исковата молба – 30.09.2021 г. до окончателното плащане на вземането.**

Ищецът твърди, че в срока на застрахователното покритие по договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, страна по който е ответникът, е настъпило събитие – описаното ПТП, за което вина носи застрахования при ответника водач и вследствие на което е причинил по непредпазливост на ищеца следните травматични увреждания: **разкъсно-контузна рана на главата – теменно тилно в ляво; разкъсно-контузна рана на дясна вежда; кръвонасядане на клепачите на дясното око;**

оток и кръвонасядане на носа; счупване на носните кости; изкривяване на носната преграда; затруднение в дишането и обонянето; охлузване на ляво рамо; кръвонасядане на лява подбедрица; кръвонасядане на дясна подбедрица, които увреждания били установени след проведен преглед на 02.06.2021 г. Сочи, че във връзка с лечението си е направил разходи както следва: на 03.06.2021 г. – 320,00 лева за ЯМР - преглед на шиен отдел на гръбначния стълб и на 10.06.2021 г. – 11,60 лева за потребителска такса. Твърди, че е поканил ответника да му заплати застрахователно обезщетение за причинените вреди, но плащане не е постъпило. Ето защо прави искане съдът да осъди ответника да му заплати исковата сума ведно с обезщетение за забава от дата на предявяване на исковата молба до окончателното изплащане на вземането. Претендира разноски. Представя списък по чл. 80 от ГПК. Възразява за разноските на насрещната страна.

В срока за отговор на исковата молба по чл. 131 от ГПК, такъв е постъпил от ответника, който оспорва претенциите по основание и размер. Оспорва ПТП да се дължи на виновно противоправно поведение на застрахования при него водач, в причинно-следствена връзка, с което да е настъпила вреда. Оспорва механизма на ПТП и пряката причинно-следствена връзка между него и настъпилата вреда. Оспорва твърдените от ищеца увреждания и направените разходи да се намират в причинна връзка, както и да са следствие от ПТП. Излага, че от представената медицинска документация не става ясна причината, поради която е извършено изследването ЯМР, с оглед на което и оспорва дължимостта на сумата за възстановяване на този разход и счита, че дължима остава само тази за потребителска такса. **Прави възражение за съпричиняване на вредата, тъй като твърди, че ищецът се е возил без предпазен колан. Прави искане предявеният иск да бъде отхвърлен. Претендира разноски. Представя списък по чл. 80 от ГПК. Не възразява за разноските на насрещната страна.**

Съдът, след като взе предвид доводите на страните и след оценка на събраните по делото доказателства, при спазване на разпоредбата на чл. 235 от ГПК, намира от фактическа и правна страна следното:

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 432, ал. 1 вр. чл. 477, ал. 1 от КЗ и чл. 45, ал. 1 от ЗЗД за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата в общ размер на **331,60 лева**, представляваща застрахователно обезщетение за имуществени вреди – разходи за извършен медицински преглед с ЯМР на 03.06.2021 г. за 300 лева и 11,60 лева за заплатена на 10.06.2021 г. потребителска такса, които разходи са направени за лечение на увреждания причинени на ищеца при ПТП, ведно с обезщетение за забава в размер на законната лихва от датата на подаване на исковата молба в съда до окончателното изплащане на вземането.

В тежест на ищеца по иска **по чл. 432 от КЗ** е да докаже, фактите, включени във фактическия състав на института на непозволеното увреждане, а именно: 1. деяние (действие или бездействие), 2. противоправност на деянието, 3. реално претърпяна вреда в сочния от ищеца размер; 4. причинно-следствена връзка между претърпяната вреда и

деянието, 5. вина на дееца, която се предполага до доказване на противното и наличието на валидно, действително застрахователно правоотношение по договор за застраховка по риска „Гражданска отговорност“, сключен за МПС, с което е причинено процесното ПТП и застрахователното дружество, както и че е отправил към ответника покана за плащане на вземането ведно с представяне на нужните документи, която е получена от последния.

В тежест на ответника и при доказване на горните факти е при условията на пълно обратно доказване по чл. 154, ал. 2 от ГПК да обори презумпцията за вина и да докаже положителния факт на плащане на обезщетението.

В настоящия случай, сочените предпоставки за уважаване на иска не се установяват от събраните по делото доказателства.

Между страните не е спорно, поради което и с определението от 14.08.2022 г., в което е обективиран проекта за доклад по делото, по реда на чл. 146, ал. 1, т. 4 от ГПК са отделени като безспорни и ненуждаещи се от доказване обстоятелствата, че лекият автомобил марка „П.“ е бил застрахован при ответника по валидна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ със срок на покритие към датата на ПТП; че сумите от 320 лева и от 11,60 лева са платени от ищеца на посочените основания, както и че ищецът е предявил претенция за плащане на застрахователното обезщетение пред ответното дружество с покана на 11.06.2021 г., която е получена тогава и не е налице плащане.

От заключението на изслушаната и приета по делото САТЕ, изготвена от инж. Й. Й., на което съдът дава вяра като компетентно изготвено и безпристрастно, кореспондиращо с останалите събрани по делото доказателства, както и от показанията на разпитаните свидетели Л. И. К. и Х. Г. Н. – водачи на леките автомобили, участвали в удара, преценени с оглед разпоредбата на чл. 172 от ГПК, се установява следният механизъм на ПТП: на 29.05.2021 г., около 15:30 ч. в гр. С. по бул. „Ш.П.“ с посока на движение от ул. „Е.Б.“ към бул. „С.“ с разрешена скорост от около 30-40 км в час, се движел лек автомобил марка „П.“, модел „307“, с рег. № ..., управляван от свидетеля Н.. В района на кръстовището с ул. „А. Жендов“ водачът предприел маневра „завой наляво“, като не пропуснал насрещно движещия се с разрешена скорост от около 40-50 км./час автомобил – марка „Ауди“, модел „А3“, с рег. № ..., управляван от Л. И. Кирчев, в който пътник на задната седалка бил А. К. Т. и последвал удар. Ударът за лекия автомобил „Ауди“ е в предната лява част на автомобила откъм вратата на водача, а за лекия автомобил „П.“ – в предната дясна част около фаровете.

От заключението на вещото лице по САТЕ и разясненията, дадени в открито съдебно заседание след изслушване на показанията на разпитаните свидетели, се установи, че ударът между МПС е бил предотвратим при условие, че водачът на лекия автомобил „П.“ е пропуснал насрещно движещия се с предимство лек автомобил „Ауди“, в който пътувал ищецът.

С оглед изложеното съдът намира, че се установи противоправност в поведението на водача на лекия автомобил марка „П.“, изразяваща се в това, че водачът е навлязъл в кръстовището без да се убеди, че това му действие няма да възпрепятства движещите се

автомобили, освен това е предприел маневра „завой наляво“ без да пропусне насрещно движещото се пътно превозно средство, което е било с предимство – нарушение на чл. 50а от ЗДвП и чл. 37, ал. 1 от ЗДвП вр. с пара. 31 от ДР на ЗДвП. В процеса не е оборна презумпцията за виновност по чл. 45 от ЗЗД.

От събраните по делото писмени доказателства – Констативния протокол за ПТП № 226 от 29.05.2021 г. и от показанията на разпитания свидетел Л. И. К., се установява, че ищецът А. К. Т. е пътувал на задната седалка в автомобила „Ауди“, като непосредствено след инцидента е посетил МБАЛ ИСУЛ, където в интервала от 16,07 часа до 16,23 часа, в Центъра за спешна медицинска помощи са му извършени прегледи и е насочен за консултации с неврохирург и хирург. Според заключението на лекарите, обективизирано в амбулаторния лист, се установява, че пациентът е изписан в добро общо състояние без неврологична и общомозъчна симптоматика, с разкъсно-контузна рана и аркада в областта на дясната вежда с размер 2-3 мм., с назначена терапия.

На 02.06.2021 г. пострадалият е посетил специалист съдебен лекар и на 03.06.2021 г. е проведено магнитно-резонансно образно диагностично изследване (ЯМР), което ищецът е заплатил.

От изслушаната и приета по делото СМЕ, изготвена от д-р Ц. Г., на която съдът дава вяра като обективна и безпристрастна, кореспондираща с останалите събрани по делото доказателства, се установява, че при извършените прегледи на ищеца, вкл. и от съдебния лекар, не се установява шийна травма и оплаквания от такава, като **ищецът не е бил насочван от лекар за изследване**. От заключението се установява, че след изследването не е констатирано наличие на травма, съответно не е предприемана никаква промяна в назначената терапия, като според експерта от самите резултати от високоинформативното образно изследване **не се установяват данни за травматични промени в наблюдаваната област, получени в следствие на ПТП (л. 98-99), поради което според разясненията на експерта, посоченото медицинско изследване не е било извършено във връзка с лечение на травматичните увреждания, получени вследствие на ПТП**.

Ето защо, при липса на установена причинно-следствена връзка между описаното ПТП и настъпилата имуществена вреда – заплащане на разход за ЯМР и потребителска такса, което е предпоставка за уважаване на иска, предявеният иск ведно с акцесорната претенция за обезщетение за забава в размер на законната лихва от исковата молба, е неоснователен и като такъв следва да бъде отхвърлен, като съдът не дължи произнасяне по възражението за съпричиняване на вредоносния резултат от ищеца поради пътуване без поставен предпазен колан.

По разноските:

Ищецът е заявил искане за присъждане на разноски, което с оглед изхода на спора и на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК е неоснователно.

На разноски, на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК, има право ответникът.

В настоящото производство той е сторил разноси за депозит за вещи лица в размер на 250 лева и 50 лева за депозит за свидетел (л. 58-60 по делото). Страната е завила и претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение за тази инстанция. Съгласно разпоредбата на чл. 78, ал. 8 ГПК (изм. ДВ, бр. 8 от 2017 г.), в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. Заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. Съгласно чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ, за защита по дела с определен материален интерес възнаграждението е от 100 до 360 лв. Предвид фактическата и правна сложност на делото, съдът определя възнаграждение за юрисконсулт в размер на 100 лева. Възражението за прекомерност на възнаграждението за юрисконсулт, направено от ищеца в исковата молба, е неоснователно, тъй като дължимата сума се определя от съда в законоустановения размер.

Ето защо, на ответника, на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК, следва да се присъди сумата от **400 лева** - за разноси за тази инстанция.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от **А. К. Т., ЕГН *******, с адрес в ..., срещу **З.Д.Б.И., ЕИК ...**, със седалище и адрес на управление в ..., иск с правно основание чл. 432, ал. 1 вр. чл. 477, ал. 1 от КЗ и чл. 45, ал. 1 от ЗЗД, за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата в общ размер на **331,60 лева**, представляваща застрахователно обезщетение за имуществени вреди – разходи за извършен медицински преглед с ЯМР на 03.06.2021 г. за 300 лева и 11,60 лева за заплатена на 10.06.2021 г. потребителска такса, направени вследствие на увреждания причинени при ПТП, станало на 29.05.2021 г., около 15:30 ч. в гр. С. по бул. „Ш.П.“ с посока на движение от ул. „Е.Б.“ към бул. „С.“ по вина на водача на л.а. „П.“, модел „307“, с рег. № ..., застрахован при ответника съгласно договор за застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, ведно със законната лихва върху главницата от датата на предявяване на исковата молба – 30.09.2021 г. до окончателното плащане на вземането, като неоснователен.

ОСЪЖДА А. К. Т., ЕГН *****, с адрес в ..., да заплати на **З.Д.Б.И., ЕИК ...**, със седалище и адрес на управление в ..., на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК, сумата от **400,00 лева** - разноси за тази инстанция.

Решението може да се обжалва с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____

